

РЕШЕНИЕ

№ 757

гр. София, 11.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 04.02.2022 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ирина Кюртева

**ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Красимира Проданова**

при участието на секретаря Валентина Христова и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **12196** по описа за **2021** година докладвано от съдия Владимир Николов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63в от ЗАНН.

С решение от 21. 10. 2021 г. на Софийски районен съд, Наказателно отделение, 1-ви състав по НАХД № 10307 / 2020 г. по описа на СРС, е отменено наказателно постановление (НП) № 521475-F548701 / 10. 07. 2020 г., издадено от директора на Дирекция „Средни данъкоплатци и осигурители“ в ТД на НАП С., с което на [фирма], [населено място], на основание чл. 273 от Данъчно-осигурителния процесуален кодекс (ДОПК), е наложена имуществена санкция в размер на 600 лв., за нарушение на чл. 37, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

Срещу така постановеното решение е постъпила касационна жалба от пълномощник на ТД на НАП С., с която се моли да бъде отменено решението на СРС, като неправилно и незаконосъобразно.

В съдебно заседание касационният жалбоподател, чрез процесуалния си представител поддържа жалбата по изложените в нея съображения. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение.

Ответникът, чрез процесуалния си представител, моли да се остави в сила решението на СРС. Представя подробни писмени бележки. Претендира направените разноси, съобразно представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита жалбата за неоснователна.

Административен съд София – град, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

За да постанови решението си, районния съд е събрал като доказателства по делото показанията на свидетелите Т. и П. и писмените доказателства, представени наказателното постановление.

Пред настоящата инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства, свързани с касационните основания.

Касационната инстанция споделя изцяло фактическите и правните констатации на районния съд.

При извършена проверка на [фирма], [населено място], е връчено по електронен път на 26. 02. 2020 г. искане за представяне на документи и писмени обяснения, като в указания 14-дневен срок, който е изтекъл на 11. 03. 2020 г. от страна на задълженото лице, не са представени исканите документи. С писмо от 23. 03. 2020 г. от страна на [фирма], са представени част от исканите документи.

Впоследствие, в присъствие на представител на дружеството, бил съставен АУАН № F548701 / 27. 05. 2020 г. за извършено нарушение 37, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 13, ал. 1 от ДОПК, тъй като е прието, че с непредставяне на всички изискани документи се възпрепятства извършването на проверката и приключването ѝ в срок. Въз основа на акта директора на Дирекция „СДО“ в ТД на НАП С., е издал атакуваното НП.

Като извърши служебно проверка на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и в съответствие с материалния закон.

В тази връзка решаващият състав на съда съобрази и, че това решение е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд в рамките на правомощията му.

Последният е постановил обжалваното решение след точен и обективен анализ на събраните доказателства, като е изпълнил задължението си, разглеждайки делото по същество, в хода на съдебното производство да установи с допустимите от закона доказателства дали е извършено нарушение и обстоятелствата, при които е извършено. Мотивите на въззивното решение съдържат и точно установена фактическа обстановка по делото, съответстваща на събраните доказателства, и правилни изводи, направени въз основа на установените факти, които настоящият състав възприема изцяло.

Правилни са мотивите на решаващия съд, че разпоредбата на чл. 273 от ДОПК, въз основа на която дружеството е санкционирано, предвижда налагането на имуществена санкция за този който не окаже съдействие на орган по приходите или публичен изпълнител или възпрепятства упражняването на правомощията им.

Доколкото дружеството не е представило в срок изисканите от него документи, а е представило част от тях, по късно, не може да се приеме, по този начин се възпрепятства изпълнението на правомощията на органа по приходите, както се сочи в НП.

За да е налице възпрепятстване е необходимо задълженото лице, активно да пречи на органа по приходите да изпълни задълженията си, нещо което в конкретния случай не е налице.

Непредставянето на документите или представянето им със закъснение, би могло да се подведе евентуално като неоказване на съдействие, но това не е посочено, като словесно описание на нарушението.

Освен това, според настоящия състав, разпоредбата на чл. 273 от ДОПК, касае единствено трети лица, а не такива които са част от някакво производство с органите по приходите.

Видно е, че на дружеството е извършвана проверка по реда на ДОПК, видно от представената резолюция за извършване на проверка, като същото е наказано за нарушение на чл. 37, ал. 2 от ДОПК, във вр. с чл. 13, ал. 1 от ДОПК.

В тази връзка, в чл. 13, ал. 1 от ДОПК изрично е предвидено, че участниците в производствата са длъжни да оказват съдействие и да предоставят информация при условията и по реда на този кодекс на органа по приходите и публичния изпълнител при изпълнение на правомощията им по чл. 12, ал. 1 – 4.

В същото време, за нарушение на чл. 13 от ДОПК, е предвидено изрично налагането на съответното наказание в чл. 278б, ал. 1 от ДОПК. Доколкото е налице специална санкционна норма, за участниците в производството, не могат същите да бъдат санкционирани на основание чл. 273 от ДОПК за неоказано съдействие.

Предвид липсата на други твърдения, представляващи касационни основания за отмяна на въззивното решение и с оглед предмета на касационната проверка, настоящият състав счита, че решението следва да бъде оставено в сила, като законосъобразно и постановено при спазване на съдопроизводствените правила.

При този изход на спора, е основателно искането на ответника по касация за присъждането на направените по делото разноски, съобразно представения списък, ведно с доказателства за заплащането им. В същото време е неоснователно възражението на касатора за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение, тъй като същият доколкото е в размер на 540 лв. не може да се приеме за прекомерен, съобразно фактическата и правна сложност на делото.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. I от АПК, Административен съд София - град - XVII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 21. 10. 2021 г. по НАХД № 10307 / 2020 г. по описа на Софийски районен съд – Наказателно отделение – 1-ви състав.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите да заплати на [фирма], [населено място], ЕИК[ЕИК], направените по делото разноски в размер на 540 (петстотин и четиридесет) лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.